

اظهار نظر کارشناسی درباره لایحه:

«اصلاح مواد (۹) و (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران»

مقدمه

قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل و نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه در تاریخ ۱۳۸۲/۵/۲۶ به تصویب مجلس رسید و در ۸۲/۶/۱۸ توسط ریاست محترم جمهوری به وزارت صنایع و معادن ابلاغ گردیده است.

نمایندگان محترم مواد (۹) و (۱۰) این قانون را تصویب کردند تا از صنایعی حمایت کنند که با انباشت نیروی انسانی مواجه بودند یا نیاز به جایگزینی نیروهای موجود با نیروهای جدید را داشتند.

با عنایت به اتمام مهلت اعتبار مواد (۹) و (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۲/۵/۲۶ لایحه مذکور، تقدیم مجلس شورای اسلامی شده است.

طرح مسأله

بر اساس مقدمه توجهی دلیل تمدید مواد (۹) و (۱۰) قانون مذکور تا پایان سال اول برنامه چهارم توسعه امکان اجرای آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌های داخلی مرتبط با آن قانون برای کلیه متقاضیان عنوان شده است. در این خصوص نکات ذیل قابل توجه است:

- در ماده (۹) آورده شده که ۵۰ درصد مابه‌التفاوت کسورات سنوات باقیمانده کارکنان تا زمان بازنشستگی توسط دولت در بودجه‌های سالانه کل کشور پیش‌بینی و پرداخت می‌گردد یعنی تعهدات بخش خصوصی به دولت منتقل شده و هزینه‌های سنگینی را بر دوش دولت خواهد انداخت.

- در ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی ماده (۹) قانون مذکور تاکید شده که مازاد نیروی کار هر بخش در چارچوب طرح ارتقای کیفیت و بهره‌وری طی صورتجلسه‌ای تعیین می‌گردد. کیفیت و بهره‌وری صرفاً و ضرورتاً به معنی کاهش نیروی کار نیست مگر این‌که اثبات شود که کدام کارگر یا کارگران مازادند که این امر به آسانی قابل حصول نیست و این نگرانی وجود دارد که افراد شایسته از کار برکنار گردند.

- باید توجه داشت ممکن است جمعی از نیروهایی که پیش از موعد بازنشسته می‌شوند با سنین کم مشغول به کار شده و با داشتن ۲۵ سال سابقه کار هنوز برای بازنشستگی جوان باشند و این امر امکان وقوع مشکلات اجتماعی را برای آن‌ها در پی دارد.

- در سال ۱۳۸۳ تعداد ۳۶ هزار نفر واجد شرایط استفاده از این قانون شده‌اند که میانگین سابقه ارفاقی آنان حدود ۵ سال می‌باشد که در این صورت بار مالی وارده به سازمان تأمین اجتماعی حداقل معادل ۵۰۰۰ میلیارد ریال خواهد بود.

باتوجه به اطلاعات ارائه شده تداوم اجرای مواد (۹) و (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات

شماره ثبت:

۳۹۶

شماره ترتیب چاپ:

تاریخ چاپ:

۱۳۸۴/۳/۴

نام دفاتر:

مطالعات اجتماعی

مطالعات حقوقی

مطالعات زیربنایی

مطالعات اقتصادی

شماره مسلسل:

۲۰۰۷۴۳۸

شهریور ماه ۱۳۸۴

تسهیل نوسازی صنایع کشور در سال ۱۳۸۴ موجب بازنشسته شدن حدود ۷۰۰۰ نفر دیگر می‌گردد.

- براساس اطلاعات واصله از سازمان تامین اجتماعی با وجود این‌که آیین‌نامه‌های اجرایی مواد فوق در نیمه دوم ۱۳۸۳ به تصویب و به مرحله اجرا گذارده شده است. کلیه افراد واجد شرایط این فرصت را دارند که درخواست خود را به سازمان تأمین اجتماعی ارائه نمایند. با توجه به مقررات موجود سازمان تامین اجتماعی مکلف است درخواست‌ها را مورد رسیدگی قرار داده و در صورت احراز شرایط حکم مستمری یا مقرری بیمه بیکاری را برای افراد واجد شرایط صادر نماید. حتی در صورتی که به علت پاره‌ای از مشکلات یا احراز شرایط در آخرین روزهای سال امکان صدور حکم در سال ۱۳۸۳ امکانپذیر نباشد، سازمان در خواست‌های واصله را در سال ۱۳۸۴ مورد بررسی قرار داده و حکم افراد واجد شرایط را صادر خواهد کرد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با عنایت به مراتب فوق ملاحظه می‌گردد که افراد واجد شرایط در سال ۱۳۸۳ وفق مقررات با مشکل روبرو خواهند شد و حکم مستمری یا مقرری آنان به هر حال صادر خواهد شد. بنابراین درخواست تمدید مواد (۹) و (۱۰) قانون نوسازی صنایع کشور صرفاً موجب خواهد شد گروه‌هایی که در سال ۱۳۸۳ دارای شرایط لازم نبوده، لیکن در سال ۱۳۸۴ شرایط مقرر در قانون فوق‌الاشاره را احراز می‌نمایند وارد نظام مستمری‌بگیران سازمان تأمین اجتماعی شوند. چنان‌چه این سیاست مورد توافق نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی باشد تصویب این لایحه منطقی به نظر می‌رسد. ضمن این‌که پیشنهاد می‌شود شرط سنی حداقل ۵۵ سال برای سن بازنشستگی لحاظ شود.